

pschecziwicz tebi; sLuboszju
sziu prosemy teze kSebi,
nas wobnow ktwojem
Snamenju.

Upominanje.

306. Kak sLuboszju steji,
wy 2c.

Schtož ja mam, moj
Bratse! je tezi so tejsch
stalo, my kNebesam ma-
my jow jenajke Prawo,
tu jedyn sawschitkich so
kNebesam ma, sa jene
so Zyrkej naWjedjenje da:
tych Bratrow dla dyrbi-
my Žiwjenje hidzicz, sa
Krystuka Herbstwom tak
kwojeru so sLjedzicz; schtož
jedyn Staw czerpi, na
druhym je widzicz.

2. Dyz Lubosz a Wese-
losz mamy bes nami, da
czinimy Czerpenje losche
nam sami; nech schizy na
jene so sjednoczimy, so
nascheho Wotza tu Dje-
czi my smy, to da sej
ton Woczez we Nebesach
lubicz, dyz nedadza Dje-
czi tu Lubosz sej rubicz;

tak žadyn Staw tudy so
nebudze shubicz:

3. Tam junu so kra-
nische budžemy dostacz, a
Wotzowski Towarstwi
wobstajnje wostacz, tam
budžemy wPlomenjach
Luboszje stacz, Kral sLu-
boszju budže nam Žiwjenje
dacz: da spjewajcze kwoje-
ru, wy Zionske Džjeczi, a
proscheje sa Pomoz, tak
dolho sje wšjeczi, da
budže ta Lubosz bes Konja
na Sswjeczi.

36. Wot teho so
kameho Posnaczia, a
Podomnoszje sKry-
stukom, Bohu swo-
domnje khodzicz.

Prostwa.

307. Moj Wotze! plodz
ty me 2c.

O cziste Jehniatko! kly
ty sy žylie kwojate, dai
mi tu czichu Wnyšl jeneho
Jehneča, so budže na-
demni